

Milí priatelia,

do rúk sa Vám dostáva úlomok mozaiky, ktorá vytvára obraz našej obce Koválov so 650 obyvateľmi. Koválov - malá dedinka na západnom Slovensku, vzdialená 10 km od okresného mesta Senica, susediaca so známymi kúpeľmi Smrdáky - 2 km, susednou obcou Dojč - 3 km, od známeho pútnického miesta Šaštín - 13 km. Celý chotář je vřškovitý, len malá časť je rovinatá, nadmorská výška 213 m, trefohomé ľly a piesky s nánosmi štvrtohomej spraše, čiastočne viatych pieskov, hnedozmná úrodná zem, okraj tzv. "viedenskej panvy", ochranné pásmo kúpeľov Smrdáky v časti za ihriskom. Na severe a juhu listnaný les. Na cintoríne a v okolí kaplnky sv. Anny tzv. storočné lípy. Veľa zelene stromov a parkov.

Prvá písomná zmienka pochádza z roku 1392, príslušenstvo hradu Branč, neskoršie od polovice 15. storočia patrilo k šaštínskemu panstvu. Prevažná väčšina obyvateľov boli roľníci. Potočná radová dedina. Kostol katolícky sv. Ondreja, ktorý tvorí i obecný znak. Pôvodne neskorogotický z prvej polovice 16. storočia, spomínaný v roku 1561, v 18. stor. barokizovaný a koncom 19. stor. obnovený. V 50.-tych rokoch 20. stor. postavený nový kostol k pôvodnej veži. Za obcou kaplnka sv. Anny z roku 1547 a v roku 1785 prestavaná v barokovo-klasickom štýle, zrekonštruovaná v roku 1991, so vzácnymi plastikami sv. Jozefa a sv. Joachima z konca 18. storočia. V obci sú 3 kamenné sochy sv. Florián - rokokový štýl z polovice 18. stor., svätec - klasicistický štýl z konca 18. stor. a Pieta z pol. 19. stor. Pred kostolom ľudový kríž kamenný z roku 1873.

Podľa ústneho podania názov obce vznikol takto: Za hlavných čias na mieste terajšej obce boli pasienky, kde sa pásaval dobytok, voda pre napájanie v kamennom válove po maďarsky kovalo, podľa tohto maďarského slova vznikol názov obce, iná verzia je, že názov vznikol z pôvodného osídlenia poľskými kováčmi kovale. Taktiež sa povráva, že rodina pána Kovála vlastnila na konci dediny,

smenom k vinohradom pramene vody, ktorú predávali ostatným obyvateľom v nižšie položenej časti. Spomínajú sa i dve časti obce - Veľké Kovalovo a Ondrejská Lehota, medzi ktorými bol asi 1 km dlhý les, ktorý už neexistuje. V roku 1523 bol objavený "promontórium" - vinorodý svah. Naše víno chuťou i Márii Terézii.

Naši vinohradníci postavili kaplnku sv. Urbana - patróna vinohradníkov, kde každoročne býva krátka pobožnosť, opekačka a dobré víno. Každé dva roky "koštujú víno" zo širokého okolia a v kultúrom dome zakončia

kaplnka sv. Anny

tanečnou zábavou. V obci máme i malé kapličky sv. Ambrósa - patróna včelárov a sv. Huberta - patróna poľovníkov. Najstaršia cirkevná matinka je z r. 1785. V roku 1885 bol založený dobrovoľný hasičský zbor, v roku 1920 TJ OROL, v roku 1902 potravné družstvo, v r. 1930 dychová hudba, v r. 1932 spevokol, ktorý spieval staré ľudové piesne upravené až trojhlasne, ktoré nadvítil učiteľ Eugen Lehotaj, v r. 1997 Koválovské akordeónové kvinteto.

Farský úrad

Dom Kultúry

Základná škola, materská škola, Obecný úrad

Významné osobnosti: Servilius Vaniša, zomrel r. 1806 v Koválove, člen Tovarišstva z Bemolákovského hnutí, šíril úctu a lásku k národu, materinskej reči a bol šíriteľom osvety medzi pospolitým ľudom.

Tichomír Milkín, vlastným menom Ján Donoval, farár, básnik, spisovateľ a autor známych piesní: "Bože čos ráčil slovenskému ľudu", "Znej pieseň srdcom lásky". Bol skromný a miloval tichý život.

Profesor ThDr. PhDr. Štefan Vragaš, nar. 2.2.1929, spoluautor päťväzkového "Slovníka slovenského jazyka", preložil knihu o živote sv. Cyrila a sv. Metoda, prekladal do slovenčiny náboženskú literatúru, najnovšia kniha "V službe ducha". Rád sa vracia do svojho rodiska. V súčasnosti prednáša na UK Bratislava - Rímskokatolícka a Cyrilometodská bohoslovecká fakulta.

František Repa - učiteľ hudby, zakladateľ dychovej hudby Koválanka, z obýčajných chlapcov, ktorí nepoznali noty, bolo ich 45, cvičili i u neho v pivnici. Dodnes dychová hudba Koválanka účinkuje na pohreboch. Je autorom knihy "Základy cimbalovej hudby".

Anna Hadravová, rod. Poláková - opemá speváčka, bývalá sólistka opery SND v Bratislave, ktorá piesne nášho kraja zaspievala a s pýchou spomenula i náš kedysi veľmi známy spevokol v cudzine, či už v krajinách Európy, v Amerike, Kanade. Rada občas príde do svojho rodiska, žije so svojím manželom vo Viedni.

Vladimíra Jelínková, rod. Balážová - speváčka ľudových piesní, žije v Nemecku.

V minulosti bol náš Koválov neupravený so starými domami, prašnými cestami, veľa blata a z tohto obdobia pochádza i známa pieseň. "Koválané, Koválané máme domy poválané". V súčasnosti je Koválov modernou, dynamicky sa rozvíjajúcou obcou, je plynofikovaný, má vybudovaný obecný vodovod, sú tu postavené krásne domy, upravené priestranstvá, veľa zelene, Kultúrny dom, Dom smútku, Materská škola, ZŠ 1-4.ročník, malé fitnesko s posilovňou, Desiaty raj, Poľnohospodárske družstvo, súkromná píla i súkromní podnikatelia. Za všetkými dobrými výsledkami sú naši pracovníci obyvateľia, ktorí sa zaslúžili o dnešný pekný Koválov. Zato im všetkým patrí srdečné poďakovanie.

Svoju pozornosť našej obci venovala i známa osobnosť Záhonia - profesorka PhDr. Eva Fordinálková CSC vo svojej básnickej zbierke "Voňa Záhonia" básňou

"Koválovské zimné nokturno"

Nad úrškom suätej Anny
tisicky hujezd sa vyroja.
Schádzajú sa tu nad ním
z celého neba Záhoria.

A ak by ešte bolo málo -
u nebesiach proti temnu zím,
kovačci iba pre koválov
kovali hujezdy z kovačlín.

Gejzír hujezd, túžob mnoho
- žiadne však pre mňa nehoria.
Kováľou, vale, zbohom,
šťastné ži u dlani Záhoria!

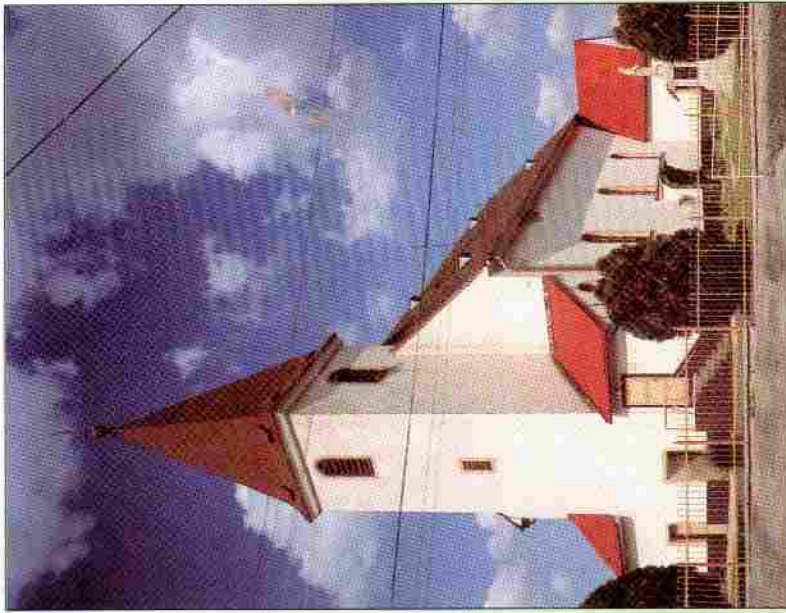
Som rada, že i ja, terajšia predstaviteľka obce môžem venovať vyznanie:

Mojim drahým Koválanom!

Spomínam na mladosť a deťstva roky, keď mi rodičia vravievali: nezabudni, v Koválove si urobila svoje prvé detské kroky. Ľuďi maj rada, nečakaj však vďačnosti, taký je už život, niet inej možnosti. Keď večer zaspávam, vždy sa ja modlievam. Bože môj, Otče môj opatruj mi rodinu a ochraňuj moju rodnú dedinu. Ráno sa prebúdzam do krásneho dňa, to je dar od Boha pre mňa. Maminka vravela - maj ľudí rada, potom sa dočkáš aj dobrého slova. S chlebom sa rozdeľ aj s nepriateľom, veď je to tiež človek dušou i telom. Starénka vravela - rozdeľ sa s priateľom, ktorý je dar od Boha, dodnes si spomínam na tie slová. Zasa večer zaspávam po ťažkom dni, na perách modlitbou deň končím. Daj Bože hojnosti, chleba našim ľuďom, láska a priateľstvo nech prevláda našim vnútrom. Daj Bože hojnosti a chleba nám, lásku a priateľstvo do srdca vlej nám. Nech úprimnosť každého človeka vytrati závisť a nenávisť z nášho jazyka. Keď noc zahalí tú našu dedinu, ochraňuj v nej všetko a nech zlé sily ju obídu. Ľudia a priatelia v tej našej dedine, prijmite moje vyznanie len a len úprimne. Úprimnosť a schopnosť dávať sám seba je darom od Boha a je jej treba tak, ako nášho každodenného chleba.

Starostka obce Koválov
PaedDr. Lucia Včejová

Kto príde len u dobrom,
je našim hosťom!

KOVÁLOV

